

KVINDERNES

UDGIVET AF
ARBEJDER KVINDERS
OPLYSNINGS-
FORENING

NR. 5
JULI-AUG. 1926
2. AARG.

OPLYSNINGSBLAD

OPRAAB!

Til alle arbejdende, fagorganiserede Kvinder!

„Arbejderkvinders Oplysningsforening“ henvender sig til alle Fags organiserede Kvinder med Opfordring til at deltage i det Oplysningsarbejde, som vi nu et Aar har drevet blandt de arbejdende Kvinder, dels ved Hjælp af Møder og dels ved Hjælp af vort lille Blad: Kvindernes Oplysningsblad.

Det Maal, vi satte os, var at drage de Kvinder, der staar i den daglige Kamp for Tilværelsen ved Arbejdspladsernes Maskiner eller paa anden Maade er selverhvervende, ind i et interesseret Arbejde for Højnelsen af deres Arbejdsvilkår og — Løn.

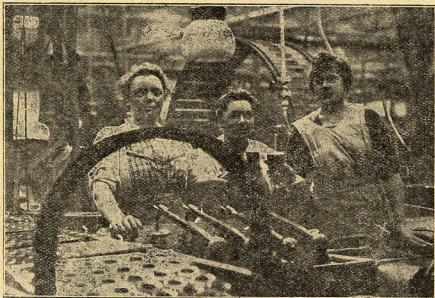
Dette kan kun ske igennem livlig Deltagelse i deres Fagorganisationers Arbejde.

Hidtil har det været saaledes, at de Organisationer, hvor overvejende kvindelige Arbejdere er organiserede, er det Mændene, der har Ledelsen, og Kvinderne, Flertallet, har kun ringe Indflydelse paa Organisationerne. Kvinderne nøjes med beskedent at have en enkelt Repræsentant i Bestyrelsen og Hovedbestyrelsen, og til Tider har de ikke engang det. Tobaksarbejdernes Kongres f. Eks. valgte ikke en eneste Kvinde i Hovedbestyrelsen.

Naar Kvinderne i Tekstil-, Skråder-, Skotøjs-, Tobaks-, Bryggeri- og andet Fag kun i saa ringe Grad præger Organisationerne, endskønt de er Flertal, saa kommer det af, at Kvinderne i al for høj Grad lider af Tvivl paa deres egen Dygtighed.

De tror ikke, at de kan hamle op med Mændene, og Mændene

Fra Arbejdspladsen „Tuborg“.

Billedet viser os 3 raske, kvindelige „Tuborg“arbejdere ved Maskinerne. Kvinden længst til højre er Inger Gmborg, der senere i nogle Aar har arbejdet i Jernindustrien, og nu er Næstformand i Fagforeningen for kvindelige Arbejdere i Metalindustrien.

Paa „Tuborg“ arbejdede hun adskillige Aar, og fik her igennem Praxis Begrebet „Lige Løn“ banket ind i Hovedet. Thi netop paa Bryggerierne er det ofte Tilfældet, at Kvinder og Mænd staar ved samme Arbejde eller overtager hinandens Arbejde og faar forskellig Løn.

De kvindelige Bryggeriarbejdere er imidlertid et rask Folkefærd og finder sig sikkert ikke længe i at blive underbudte.

har desværre ingenting gjort for at udrydde denne Overtro hos Kvinderne. Snarere søger de at øge Kvindernes Mistillid til sig selv, for saa forbliver Enehærdømmet i deres egne Hænder.

Men Kvinderne kan ikke være tjent med ikke at faa Indflydelse paa Organisationerne. Endnu er Kvinderne højlig forurettede paa Arbejdsmarkedet ved Siden af Mændene. Selv om enkelte Fag har „Lige Løn“ paa Papiret, saa findes der dog hundrede Maader, hvorpaa man alligevel be-

skærer Kvinden Mulighed for at faa det gode Arbejde og virkelig komme op paa Mandens Løn. Og for de fleste Kvinders Vedkommende findes endnu Maalestokken: 1 Kvinde = $\frac{2}{3}$ Mand, og de faar kun $\frac{3}{4}$ af Mandens Løn, endskønt de oftest udfører samme Arbejde.

Og Kvinderne kan ved en Smule Selvopdragelse hurtigt komme paa Linje med de Mænd, der optræder som de ledende i Fagorganisationerne.

I den korte Tid, vor Forening

Kvindernes Oplysningsblad

Redaktør:

MARIE NIELSEN, Nd., Fasanvej 36, F. Træffes Hverdag 6-7 Aften, undtagen Fredag. Telefon: Godth. 18.2y.

har eksisteret, har den allerede skabt en lille Kreds af Kvinder, der dels allerede er gaaet ind i Organisationsledelserne, og dels staar parat til at gaa ind deri, og disse Kvinder er ikke alene lige saa gode, som de gamle Repræsentanter, men de er bedre, idet de kommer med nye, friske Idéer, med det Initiativ, der udspringer fra Arbejdet bag Maskinen, og med den Respekt for den menige Medlemsstab, uden hvilken en Bestyrelse ikke undgaar den Forbrydelse, som det er, med Ringagt at sætte sig ud over Medlemmernes Initiativ og Vilje.

Fagforeningerne har skammeligt forsumt ethvert Arbejde for at oplyse og at opdrage den arbejdende, organiserede Kvinde til jævnsides Mændene at lede og styre sin egen Organisation. Og som dette Arbejde er forsumt, har Organisationerne glemt de specielle Kvindekraav, først og fremmest: Lige Løn, som vilde have bragt Kvinderne frem som en Arbejdskraft jævnbyrdig Mændene.

Kvinderne maa da selv tage fat for at ændre disse Forhold, og foreløbig opfordrer vi alle Kvinder, der kan se, at her ligger en Opgave, som de bør være med til at løse, om at melde sig i *), Arbejderkvinders Oplysningsforening". Vi vil da indenfor denne planlagte Oplysningsarbejdet i det store og hele og for de enkelte Fag.

Senere, naar Kvinderne vaagne staar bag vore Kraav, vil Fagorganisationerne nok overtage en Del af Arbejdet, naar de ser, at nu kan Kvinderne ikke længere behandles som Umyndige.

Indmeldelserne sker ved Indsendelse af Kuponen fra Bladets sidste Side.

*) I Bestyrelsen sidder kun arbejdsde, organiserede Kvinder.

Alvilda Andersens Kongres.

Der blev nylig afholdt en Kongres, som man kaldte „Kvinde- ligt Arbejderforbunds Kongres". Dens Forløb viste imidlertid, at saaledes den paa ingen Maade kaldes, thi Medlemmerne havde ingen Indflydelse paa denne Kongres, som synes indkaldt nærmest for at give Lederne en passende Lejlighed til at udveksle Gaver og Lovtaler over hinanden.

Kongressens Indkaldelse var ulovlig efter almindelige demokratiske Former.

Forslagene, der skulde behandles af Kongressen, havde ikke været udsendt til Afdelingerne. De Delegerede kendte dem ikke, før den anden Kongresdag. De var saaledes ude af Stand til sagligt at behandle dem, hvilket de heller ikke gjorde; de stemte med Undtagelse af en lille vaagen Gruppe kun efter Anvisning fra Alvilda Andersen.

Dagsordenen var efter Lovene udsendt for sent, og kun i et Eksemplar til Afdelingens Formand, de Delegerede fik den ikke i Hænde før Kongressen.

Udvalg blev paa Kongressen ikke nedsat, endskønt Inger Gamburg foreslog det, hvilket yderligere forringede Muligheden for enhver saglig Behandling af de mange vigtige Forslag.

Forslag til Udtalelser under Beretningen blev nægtet af Alvilda Andersen, endskønt Forretningsordenen til Kongressen udtrykkeligt hjemler Ret til Udtalelser, hvilket forøvrigt er ethvert demokratisk Mødes Ret.

De mange Realitetsforslag blev ikke behandlet enkeltvis, men Hovedbestyrelsen foreslog Forkastelse en bloc under Henvisning til en af Alvilda Andersen og Johanne Jensen forfattet Udtalelse, at alt burde vedblive at være, som det havde været i 25 Aar.

Valget til Hovedbestyrelse foregik paa den Maade, at de Delegerede paa deres Bloklade skrev de Navne op, som de stemte paa. Stemmesedler fandtes ikke.

Der ymtes efter Kongressen, at flere havde afgivet Stemme end der var Delegerede.

Hvilket er meget naturligt,

naar man har en hel Blok at tage af.

Naar hertil føjes, at Oppositionen paa Kongressen af Alvilda Andersen blev stemplet som løgnagtig og vort Blad som uhømsk, saa kan man næppe forstaa, at Repræsentanterne for D. s. F. og for de andre indbudte Forbund bag efter kunde staa op og takke Alvilda Andersen for de sagligt førte Forhandlinger og for den udmærkede Kongres.

Man skulde tro, at det var værre hos dem selv, men det kan umuligt være Tilfældet.

Ref.

Bedre Kontorforhold i Afdeling 5.

Jeg stod en Dag paa vort Kontor i Larslejtstræde under Kontrollen af vore Arbejdsløse. Der var overfyldt, og en af Kvinderne maatte vente.

Inger Gamburg bad hende da sætte sig ind i næste Kontor, hvor Oda Bauerfeld arbejder; men herimod protesterede Formanden skarpt: Hendes Kontor kunde ikke anvendes til Vente- værelse, og den arbejdsløse Kammerat maatte gaa ud igen.

Det forekommer mig at være en helt forkert Opfattelse fra Formandens Side, at hun kan forbeholde sig et Privatkontor af de Lokaler, som vi Medlemmer betaler. Naar Tilstrømmingen af Arbejdsløse er saa stærk, at de ikke kan være i forreste Rum, mener jeg, at Formanden maa stille „sit" Kontor til Disposition og saa henlægge eventuelt Arbejde til en anden Tid end netop Kontroltiden.

Olga Larsen.

Bort med Pristallet!

Sommerens Fagkongresser har stærkt beskæftiget sig med de synkende Lønninger og de systematiske Reduktioner, der finder Sted paa Grund af Statens Pristal. Adskillige Kongresser har vedtaget at paalægge Ledelserne, at de skal se at komme væk fra Afhængigheden af Pristallet.

Med Hensyn til Landets Pengeforhold, da kommer dette Kraav vistnok for sent til at gavne Arbejderne; thi med Kronen i Pari har Pristallet gjort det kapitalistiske Samfund den Nytté, det kan gøre.

Kronen vil sikkert ikke over-

FRA KVINDERNES KONGRES

— Mor! Besluttede jeres Kongres saa at kræve, at I skal have ligesaa-meget Løn som Mændene?

— Nej, mit Barn. Men Alvilda Andersen fik vedtaget, at vort Kontingent skulde forhøjes, for at vi paa det Omraade kunde tilstræbe Lighed med Mændene.

Fra „Arbejder-Bladet“.

Kontingentforhøjelsen.

Oppositionen stemte paa Kongressen for de to Forslag om Udvidelse af Strejke- og Arbejdsløshedsunderstøttelse, men i mod Kontingentforhøjelsen, idet den samtidig foreslog en Ompostering af det nuværende Kontingent, saa at Administrationskassen afgav 10 Øre til Arbejdsløhedskassen.

Samtidig henviste den til større Sparsommelighed i Administrationen, til hvilke der er medgaaet uhyre Summer, og foreslog Kongressen at foregaa Forbundet med et godt Exempel ved at nedsætte de Delegeredes Diæter fra 27 Kr. til 20 Kr., ligeledes burde Funktionærernes Lønninger nedsættes i Forhold til Pristallet, naar man paa Arbejdspladserne var tvungne til at følge dette.

Hvis dette Forslag var blevet vedtaget, saa havde Kontingentforhøjelsen været undgaaet.

Men Hovedbestyrelsen støttede af Gæster, f. Eks. af Robert Nielsen, gik med Voldsomhed herimod, og Forslaget forkastedes.

Forslaget om Kontingentforhøjelsen vedtoges dog imod en stor Minoritet. 77 stemte for og 55 imod.

Hvad Kvindeligt Arbejdsforbunds Kongres stemte „Nej“ til.

1. At Kvinder, der paa Fabrikerne udfører samme Arbejde som Mænd, ogsaa skal have samme Løn.

2. At Ferie med fuld Løn indføres for kvindelige Arbejdere.

3. At der indføres Beskyttelse for den svangre arbejdende Kvinde, saa at hun faar 6 Ugers Hvile før og efter Fødslen med fuld Løn.

4. At Organisationerne skal kæmpe for Indførelse af Bedriftsraad.

5. At der organiseres Samarbejde mellem de forskellige Afdelinger af Kvindeligt Arbejdsforbund i de store Byer.

6. At Kvinderne paa de store Arbejdspladser opretter Klubber til at varetage deres Interesser.

7. At Tillidskvinderne (Re-

præsentanterne) beskyttes, saaledes at de ikke behøvede at frygte for til enhver Tid at træde i Skranken for Kammeraternes Interesser.

8. At der maatte indrømmes de store Afdelinger samme Ret som de smaa, at Medlemmerne kan indkalde til ekstraordinær Generalforsamling.

9. At de store Afdelinger af Fabriksarbejdere fik Lov til at sende en Delegeret for hver 100 af sine Medlemmer, hvor Provinsens 42 smaa Afdelinger sender en for hver 10.

10. At Medlemmerne skulde have samme Ret som Hovedbestyrelsen til at forlange Urafstemning over vigtige Fællesspørgsmaal.

Alle disse Krav, der var stillet af Metalindustriens 2000 organiserede Kvinder, forkastede Kongressen.

Man kan af dette Resultat regne ud, at det er de smaa Provinsafdelinger med kun faa Medlemmer, der har bestemt Kongressens Forløb.

I disse smaa Afdelinger har man ingen Brug for nymodens Paafund, der har man sin Kartoffelhave, sin Julegris og andre Goder, og der vil man have Fred og Ro til at fortære dem.

Men mon de Tusinder af kvindelige Fabriksarbejdere, der staar i daglig haard Kamp for Tilværelsen, længere kan finde sig i, at deres Organisation bliver terroriseret ved Hjælp af Smaaklubber i Provinsen og ledet efter Principper, der ingen Forbindelse har med den Kamp, som de maa føre?

Blot ikke Alvilda Andersen, Johanne Jensen m. fl. kommer til at fortryde, at de lod de smaa Provinsafdelinger stemme alle Forslagene fra Metalindustriens Kvinder ned.

Inger Gamburg.

Hvad Alvilda Andersen ikke beretter!

Kongressen første Dag.

I sin Beretning fra Kongressen i Medlemsbladet har Alvilda Andersen glemt at berette om forskellige Ting,

der dog ogsaa kunde have nogen Interesse for Medlemmerne, bl. a. har hun glemt at berette, at man lod afholde en storstilet Fest paa Kongressens første Dag.

I den smykkede Sal samledes Delegerede og Gæster, d. v. s. et Par Hundrede Mennesker, om de festlige Borde. Mad og Drikke savnedes ikke, hvilket ses af følgende

Menu:

Suppe med Boller.

Sheerry.

Fiskefillet med Hummer og Asparges Haut Sautesnes.

*

Lammesteg med brunede Kartoffler.

Compotter - Salater.

Rødvin.

*

Jordbær med Fløde (Kr. 2.50 Pundet) Madeira.

*

Mocca. (Licører, Cigarer, Cigaretter, Sodavand og Whisky).

En af Oppositionens Kvinder skal have bragt Mislyd i Festen ved at udbyrde: Tænk! Hvis vore Arbejdsløse nu kom ind og saa os ved dette bugnende Bord.

Ja, tænkt, hvis de var kommet!

At Taler i lange Baner afholdtes ved Bordet til Pris for Festens „Givere“, behøver næppe at nævnes.

Derefter optraadte Dagmar Heine-mann som Repræsentant for den Kunst, som Alvilda Andersen nu mener virker højnende paa Arbejderne, hvorefter der dansedes Resten af Natten.

Det er forstaaeligt, at Kongressen under Forventningen efter en saadan Fest ikke havde Tid til at forberede Arbejdet ordentligt ved Nedsættelsen af Udvalg, og man kan ogsaa forstaa om den bagefter har følt sig lidt „træt“, og at dette har været medvirkende Aarsag til dens Holdning de næste Dage, der kan udtrykkes i Ordene: „Ned med alle nye Krav, vi bliver ved det gamle!“

60,000 Par flittige Arbejderhænder er ledige, og i Arbejderhjemmene hersker den bitre Nød. Hvad om Regeringen nu udstedte et Dekret til Fabrikantterne: Luk Fabrikerne op.

Det vilde være et Provisorium i den rigtige Retning — i Arbejdernes Interesse.